

Wööb'sus, Rápina libelkonnas: 1) 9mal Lehe-kuu pääwal, Nigula-laot. 2) 6mal Jõulu-kuu pääwal.

Wõrru-linnas: 1) 7mal Määri-kuu pääwal, lina-laot. 2) 2sel Kuuksa-kuu p. 3) 22sel Kuuksa-kuu p. suut saksa laot, 8 pääwa. 4) 10mal Järi-kuu p., weikse-laot. 5) 24mal Jaani-kuu p. weikse-laot. 6) 24mal Mihkli-kuu p., Mihkli-laot. 7) 7mal Wiina-kuu p., lina-laot. 8) 20mal Talwe-kuu pääwal, weikse-laot.

Marwa-lin peab lina, weikse ja hobuse-laata 6maist kuni 10ma Kuuksa-kuu pääwani — ja 20maist kuni 23ma Mihkli-kuu pääwani.

Üks tark poeg rõmustab isä, agga halb poeg on omma emmale mele-härmiks.

Öpp. Sann. 10 p., 1 f.

Terre, armsad Eesti wennad ja üed, mõnne aja pärast, same jälle ühhe teisega jutto ajada. Üks aasta on möda läinud, ilma et meie teine teist nähha ja kuulda saime. Kudda siis Teie tänini olete ellanud? kas olete ilka hea terwise jures olnud, ja kas on Jummal teile siggidust ja õnnistust annud? Noh! millal küll meie pattused rahhul olleme? meie tahhaksime ilka rohkem ja parremad sada, kui armas taewane Issa meie heaks on seadnud. Mõistame siis lohut isse ennepe peäle et ni tänamatta olleme, ja wõttame

se kindel nõu, eddespidi mitte ni tuimad olla, waid leit, mis õnnisteggia meie osjaks meie jäggab, kiites ja tänades wasto wõtta, olgo jedda pissut eht paljo. Ei inuimenne ella mitte selle läbbi et temmal paljo warra ja rikkust on, waid ennam, et ta Jummalad armastades tedda ei unusta ja temma pühha käsko ei põlga.

Tännatwa tahhan ma teid ühhe teise tallomehhega tuttawaks tehha, ühhe mehhega, kedda teie küll mitte ennam nähha ei sa, sest temma on jubba ammu ma-muldas hingamas; agga temma mällestus on weel rahwa seas, kus temma laua ellas, ja mõnda head teggi. Se mees olli ue-perre Maddis, kulus omma wisaka ja Jummalat kartlikko ello läbbi. Temma lastest niid tulleb meil räkida.

Maddisel olli kaks poega ja kolm tüttart. Pojad kaswasid surest, ja isä panni neid põllo tööle. Wannem tüttart läks, kui kahhekümne aastaseks sai, mehhele, noremad ollid emma abbiks koddo maeas. Maddisse wäimees olli sealsammas küllas mölder, üks aus ja nõukas mees, kes tänapäwani weel ellab, ja omma liggimeste heaks ja Jummalat auts mõnda jädawad tullo keige küllale pakkund. Temma ehhtas omma kulloga ühhe koki maea ülles, kus külla sapsed sawad luggema ja firjotama õppetud. Sest mehhest meil ep olle ennam räkimist, sest temma eest kostab ta ello wiis ja kombed